

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2009/145/CE A COMISIEI

din 26 noiembrie 2009

de stabilire a anumitor derogări pentru acceptarea varietăților primitive și a soiurilor de legume care sunt cultivate, în mod tradițional, în localități și regiuni speciale și care sunt amenințate de erodare genetică și a soiurilor de legume lipsite de valoare intrinsecă pentru producția vegetală comercială, dar create pentru a fi cultivate în condiții speciale, precum și pentru comercializarea semințelor acestor varietăți primitive și soiuri

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 2002/55/CE a Consiliului din 13 iunie 2002 privind comercializarea semințelor de legume ⁽¹⁾, în special articolul 4 alineatul (4), articolul 44 alineatul (2) și articolul 48 alineatul (1) litera (b),

întrucât:

(1) Aspectele legate de biodiversitate și de conservarea resurselor genetice ale plantelor au căpătat importanță în ultimii ani, astfel cum arată diversele evoluții la nivel internațional și comunitar. Ca exemple pot fi menționate Decizia 93/626/CEE a Consiliului din 25 octombrie 1993 privind încheierea Convenției privind diversitatea biologică ⁽²⁾, Decizia 2004/869/CE a Consiliului din 24 februarie 2004 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Tratatului internațional privind resursele fitogenetice pentru alimentație și agricultură ⁽³⁾, Regulamentul (CE) nr. 870/2004 al Consiliului din 24 aprilie 2004 de stabilire a unui program comunitar privind conservarea, caracterizarea, colectarea și utilizarea resurselor genetice în agricultură și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1476/94 ⁽⁴⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul European Agricol pentru Dezvoltare Rurală (FEADR) ⁽⁵⁾. Ar trebui stabilite condiții specifice în temeiul Directivei 2002/55/CE pentru a ține cont de aceste probleme în ceea ce privește comercializarea semințelor de legume.

(2) În vederea asigurării conservării *in situ* și a utilizării durabile a resurselor genetice ale plantelor, varietățile primitive și soiurile cultivate, în mod tradițional, în loca-

lități și regiuni speciale și care sunt amenințate de erodare genetică („varietăți de conservare”) ar trebui cultivate și comercializate chiar și în cazul în care acestea nu îndeplinesc cerințele generale privind acceptarea soiurilor și comercializarea semințelor. În afara obiectivului general de protejare a resurselor genetice ale plantelor, interesul special privind conservarea acestor soiuri constă în faptul că acestea sunt foarte bine adaptate la condițiile locale specifice.

(3) În vederea asigurării utilizării durabile a resurselor genetice ale plantelor, soiurile lipsite de valoare intrinsecă pentru producția vegetală comercială, dar create pentru a fi cultivate în condiții speciale („soiuri create pentru a fi cultivate în condiții speciale”) ar trebui să fie cultivate și comercializate chiar dacă nu respectă cerințele generale privind acceptarea soiurilor și comercializarea semințelor. În afara obiectivului general de protejare a resurselor genetice ale plantelor, interesul special privind conservarea acestor soiuri constă în faptul că acestea pot fi cultivate în condiții climatice, pedologice și agrotehnice speciale (de exemplu îngrijire manuală, recolte repetate).

(4) În vederea prezervării varietăților de conservare și a soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale, este necesar să se prevadă derogări în ceea ce privește acceptarea acestor soiuri, precum și pentru producția și comercializarea semințelor acestor soiuri.

(5) Aceste derogări ar trebui să se refere la cerințele de bază privind acceptarea unei varietăți și la cerințele procedurale prevăzute de Directiva 2003/91/CE a Comisiei din 6 octombrie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a dispozițiilor articolului 7 din Directiva 2002/55/CE a Consiliului privind numărul minim de caracteristici care trebuie examinate și condițiile minime necesare pentru examinarea anumitor soiuri de legume ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ JO L 254, 8.10.2003, p. 11.

⁽¹⁾ JO L 193, 20.7.2002, p. 33.

⁽²⁾ JO L 309, 13.12.1993, p. 1.

⁽³⁾ JO L 378, 23.12.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 162, 30.4.2004, p. 18.

⁽⁵⁾ JO L 277, 21.10.2005, p. 1.

- (6) Statele membre ar trebui, în special, să fie autorizate să-și adopte propriile dispoziții în ceea ce privește caracterele distinctive, de stabilitate și de uniformitate. Aceste dispoziții ar trebui, în ceea ce privește caracterele distinctive și de stabilitate, să fie cel puțin bazate pe caracteristicile enumerate în chestionarul tehnic care trebuie completat de către solicitant referitor la cererea pentru acceptarea varietății, astfel cum se prevede în anexele I și II la Directiva 2003/91/CE. În cazul în care se stabilește uniformitatea pe baza varietăților atipice, dispozițiile ar trebui să se bazeze pe standarde definite.
- (7) Ar trebui prevăzute cerințe procedurale în temeiul cărora o varietate de conservare sau un soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale să poată fi acceptate fără o examinare oficială. În plus, în ceea ce privește denumirea acestor soiuri, este necesar să se prevadă anumite derogări de la cerințele stabilite în Directiva 2002/55/CE și în Regulamentul (CE) nr. 637/2009 al Comisiei din 22 iulie 2009 privind stabilirea regulilor de aplicare legate de eligibilitatea denumirilor soiurilor de plante agricole și specii de legume⁽¹⁾.
- (8) În ceea ce privește varietățile de conservare, ar trebui prevăzute restricții referitoare la producția și la comercializarea semințelor, în special în ceea ce privește regiunea de origine, pentru a garanta comercializarea semințelor în contextul conservării *in situ* și utilizarea durabilă a resurselor genetice ale plantelor. În acest context, statele membre ar trebui să dispună de posibilitatea de a aproba regiuni suplimentare în care semințele care depășesc cantitățile necesare pentru a asigura conservarea varietății în cauză în regiunea sa de origine pot fi comercializate, cu condiția ca regiunile suplimentare respective să fie comparabile în ceea ce privește habitatele naturale și seminaturale. În scopul de a menține legătura cu regiunea de origine, acest lucru nu ar trebui să se aplice în cazul în care un stat membru a aprobat regiuni suplimentare de producție.
- (9) Ar trebui stabilite restricții cantitative privind comercializarea fiecărei varietăți de conservare și a fiecărui soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale.
- (10) În cazul varietăților de conservare, cantitățile de semințe introduse pe piață pentru fiecare varietate nu ar trebui să depășească cantitatea necesară pentru a produce legume din varietatea în cauză pe o suprafață limitată stabilită în conformitate cu importanța cultivării speciilor respective. Pentru a garanta respectarea acestor cantități, statele membre ar trebui să ceară producătorilor să notifice cantitățile de semințe ale varietăților de conservare pe care intenționează să le producă și, după caz, ar trebui să alocă cantități producătorilor.
- (11) În cazul soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale, restricțiile cantitative ar trebui să se traducă prin obligația de comercializare a semințelor în pachete mici,

prețul relativ mare al semințelor vândute în pachete mici având efectul unei limitări cantitative.

- (12) În cazul varietăților de conservare și al soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale, trasabilitatea semințelor ar trebui să fie asigurată prin intermediul unor cerințe corespunzătoare privind închiderea și etichetarea.
- (13) Pentru a garanta aplicarea corectă a prezentei directive, culturile de semințe ale varietăților de conservare și ale soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale ar trebui să respecte condițiile specifice în ceea ce privește certificarea și verificarea semințelor. Controale oficiale *a posteriori* ar trebui efectuate în ceea ce privește semințele. O monitorizare oficială ar trebui efectuată la toate etapele de producție și comercializare. Cantitățile de semințe de varietăți de conservare introduse pe piață ar trebui raportate de către furnizori statelor membre și de către statele membre Comisiei.
- (14) După trei ani, Comisia ar trebui să evalueze eficacitatea măsurilor prevăzute în prezenta directivă, în special dispozițiile privind restricțiile cantitative în ceea ce privește comercializarea semințelor varietăților de conservare și ale soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale.
- (15) Măsurile prevăzute în prezenta directivă sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire agricol, horticol și forestier,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

Obiect și definiții

Articolul 1

Obiect

- (1) În ceea ce privește speciile de legume reglementate de Directiva 2002/55/CE, prezenta directivă stabilește anumite derogări privind conservarea *in situ* și utilizarea durabilă a resurselor genetice ale plantelor prin intermediul cultivării și comercializării:
- (a) pentru a fi acceptate în vederea includerii în cataloagele naționale ale soiurilor și speciilor de legume, astfel cum prevede Directiva 2002/55/CE, a varietăților primitive și a soiurilor care sunt cultivate, în mod tradițional, în localități și regiuni speciale și care sunt amenințate de erodare genetică, denumite în continuare „varietăți de conservare”; și
- (b) pentru a fi acceptate în vederea includerii în cataloagele menționate la litera (a) privind soiurile lipsite de valoare intrinsecă pentru producția vegetală comercială, dar create pentru a fi cultivate în condiții speciale, denumite în continuare „soiuri create pentru a fi cultivate în condiții speciale”; și

⁽¹⁾ JO L 191, 23.7.2009, p. 10.

(c) pentru comercializarea semințelor acestor varietăți de conservare și a soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale.

(2) Dacă nu se prevede altfel în prezenta directivă, se aplică Directiva 2002/55/CE.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

- (a) „conservarea *in situ*” înseamnă conservarea materialului genetic în mediul său natural și, în cazul speciilor de plante cultivate, în mediul agricol în care și-au dezvoltat proprietățile lor distinctive;
- (b) „erodare genetică” înseamnă pierderea în timp a diversității genetice între și în cadrul populațiilor sau varietăților din aceeași specie sau reducerea bazei genetice a unei specii datorită intervenției umane sau a schimbărilor climatice;
- (c) „varietate primitivă” înseamnă un ansamblu de populații sau clone ale unei specii de plante care s-au adaptat natural la condițiile de mediu ale regiunii lor.

CAPITOLUL II

Varietăți de conservare

Secțiunea I

Acceptarea varietăților de conservare

Articolul 3

Varietăți de conservare

- (1) Statele membre pot accepta varietățile de conservare care fac obiectul cerințelor menționate la articolele 4 și 5.
- (2) Varietățile de conservare se acceptă după cum urmează:
 - (a) statele membre pot accepta o varietate ca varietate ale cărei semințe pot fi certificate fie ca „semințe certificate ale unei varietăți de conservare”, fie controlate ca „semințe standard ale unei varietăți de conservare”. O astfel de varietate este înscrisă în catalogul comun al soiurilor și speciilor de legume ca „varietate de conservare ale cărei semințe trebuie să fie certificate în conformitate cu articolul 10 din Directiva 2009/145/CE a Comisiei sau controlate în conformitate cu articolul 11 din respectiva directivă”;
 - (b) statele membre pot accepta o varietate ca varietate ale cărei semințe pot fi controlate doar în calitate de „semințe standard ale unei varietăți de conservare”. O astfel de varietate este înscrisă în catalogul comun al soiurilor și speciilor de legume ca „varietate de conservare ale cărei semințe trebuie să fie controlate în conformitate cu articolul 11 din Directiva 2009/145/CE a Comisiei”.

Articolul 4

Cerințe fundamentale de fond

(1) Pentru a fi acceptată ca varietate de conservare, o varietate primitivă sau o varietate menționată la articolul 1 alineatul (1) litera (a) trebuie să prezinte un interes pentru conservarea resurselor genetice ale plantelor.

(2) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2003/91/CE, statele membre pot adopta propriile dispoziții privind caracterelor distinctive, de stabilitate și de uniformitate ale varietăților de conservare.

În asemenea cazuri, statele membre se asigură că se vor aplica, în ceea ce privește caracterelor distinctive și de stabilitate, cel puțin caracteristicile menționate în:

- (a) chestionarele tehnice asociate protocoalelor de testare ale Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), în cazul speciilor enumerate în anexa I la Directiva 2003/91/CE, care se aplică speciilor respective; sau
- (b) chestionarele tehnice anexate Orientărilor Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (UPOV), în cazul speciilor enumerate în anexa II la Directiva 2003/91/CE, care se aplică speciilor respective.

În ceea ce privește evaluarea uniformității, se aplică Directiva 2003/91/CE.

Cu toate acestea, în cazul în care nivelul uniformității este stabilit pe baza varietăților atipice, se aplică o populație standard de 10 % și o probabilitate de acceptare de cel puțin 90 %.

Articolul 5

Cerințe procedurale

Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 2002/55/CE, nu este necesară nicio examinare oficială în cazul în care sunt suficiente următoarele informații privind decizia referitoare la acceptarea varietăților de conservare:

- (a) descrierea varietății de conservare și denumirea acesteia;
- (b) rezultatele testelor neoficiale;
- (c) cunoștințe dobândite din experiența practică în timpul cultivării, reproducerii și utilizării, astfel cum au fost notificate de către solicitantul statului membru respectiv;
- (d) alte informații, îndeosebi din partea autorităților competente în domeniul resurselor genetice ale plantelor sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre.

Articolul 6**Excludere de la acceptare**

Nu se acceptă includerea unei varietăți de conservare în cataloagele naționale ale soiurilor, în cazul în care:

- (a) această varietate este deja menționată în catalogul comun al soiurilor și speciilor de legume, cu altă denumire decât varietate de conservare, sau în cazul în care a fost ștearsă din respectivul catalog comun în ultimii doi ani sau dacă perioada acordată în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2002/55/CE a expirat cu mai puțin de doi ani înainte; sau
- (b) este protejată de un regim de protecție comunitară a soiurilor vegetale, astfel cum prevede Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului⁽¹⁾, sau de un regim de protecție națională a soiurilor vegetale, sau în cazul în care se află în curs o cerere în acest sens.

Articolul 7**Denumirea**

(1) În ceea ce privește denumirile varietăților de conservare cunoscute înainte de 25 mai 2000, statele membre pot permite derogări de la Regulamentul (CE) nr. 637/2009, cu excepția cazului în care asemenea derogări ar încălca drepturile anterioare ale unei terțe părți care sunt protejate în conformitate cu articolul 2 din respectivul regulament.

(2) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/55/CE, statele membre pot accepta mai mult de o denumire pentru un soi, în cazul în care este vorba despre denumiri tradiționale.

Articolul 8**Regiunea de origine**

(1) În cazul în care un stat membru acceptă o varietate de conservare, acesta identifică localitatea sau localitățile, regiunea sau regiunile în care se cultivă varietatea în mod tradițional și în care aceasta s-a adaptat în mod natural, denumită în continuare „regiunea de origine”. Acesta ține seama de informațiile furnizate de către autoritățile competente în domeniul resurselor genetice ale plantelor sau de către organizațiile recunoscute în acest sens de către statele membre.

În cazul în care regiunea de origine se situează pe teritoriul mai multor state membre, aceasta este identificată de comun acord de toate statele membre în cauză.

(2) Statul membru sau statele membre care procedează la identificarea regiunii de origine notifică Comisiei regiunea identificată.

Articolul 9**Menținere**

Statele membre se asigură că o varietate de conservare trebuie menținută în regiunea sa de origine.

Secțiunea II**Producția de semințe și comercializarea varietăților de conservare****Articolul 10****Certificare**

Prin derogare de la articolul 20 din Directiva 2002/55/CE, statele membre pot stabili că semințele varietăților de conservare pot fi certificate ca fiind „semințe certificate ale unei varietăți de conservare”, dacă îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) semințele își au originea în semințe produse în conformitate cu practici bine definite în ceea ce privește întreținerea varietății;
- (b) semințele îndeplinesc cerințele de certificare privind „semințele certificate” stabilite la articolul 2 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2002/55/CE, cu excepția cerințelor referitoare la puritatea minimă a varietății și a cerințelor privind examinarea oficială sau examinarea sub supraveghe oficială;
- (c) semințele prezintă un nivel satisfăcător de puritate a varietății.

Articolul 11**Verificare**

Prin derogare de la articolul 20 din Directiva 2002/55/CE, statele membre pot stabili că semințele varietăților de conservare pot fi controlate în calitate de „semințe standard ale unei varietăți de conservare”, dacă îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) semințele îndeplinesc cerințele privind comercializarea „semințelor standard” prevăzute în Directiva 2002/55/CE, cu excepția cerințelor privind puritatea minimă a soiului;
- (b) semințele prezintă un nivel suficient de puritate a varietății.

Articolul 12**Testarea semințelor**

(1) Statele membre se asigură că testele sunt efectuate pentru a verifica faptul că semințele varietăților de conservare îndeplinesc cerințele stabilite la articolele 10 și 11.

(2) Testele menționate la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu metodele internaționale actuale sau, în cazul în care nu există astfel de metode, în conformitate cu orice metode corespunzătoare.

(3) În ceea ce privește testele menționate la alineatul (1), statele membre se asigură că probele sunt prelevate din loturi omogene. Ele se asigură că se aplică normele privind greutatea lotului și greutatea probei prevăzute la articolul 25 alineatul (2) din Directiva 2002/55/CE.

Articolul 13**Regiunea de producție a semințelor**

(1) Statele membre se asigură că semințele unei varietăți de conservare pot fi produse numai în regiunea de origine.

În cazul în care sămânța nu poate fi produsă în regiunea respectivă, din cauza unei probleme de mediu specifice, statele membre pot aproba regiuni suplimentare pentru producerea semințelor ținând seama de informațiile furnizate de către autoritățile însărcinate cu resursele genetice ale plantelor sau de către organizațiile recunoscute în acest sens de către statele membre. Cu toate acestea, semințele produse în aceste regiuni suplimentare sunt utilizate exclusiv în regiunea de origine.

⁽¹⁾ JO L 227, 1.9.1994, p. 1.

(2) Statele membre trebuie să notifice Comisiei și celorlalte state membre regiunile suplimentare pe care intenționează să le aprobe în vederea producerii de semințe, în conformitate cu alineatul (1).

Comisia și celelalte state membre pot, în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestor notificări, să solicite sesizarea Comitetului permanent pentru semințe și material de înmulțire agricol, horticol și forestier. În conformitate cu articolul 48 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2002/55/CE, se adoptă o decizie care să stabilească, după caz, restricții sau condiții privind desemnarea acestor regiuni.

În cazul în care nici Comisia, nici alte state membre nu efectuează o solicitare în temeiul celui de al doilea paragraf, statul membru în cauză poate aproba regiunile suplimentare în vederea producerii semințelor conform notificării.

Articolul 14

Condiții pentru comercializare

(1) Statele membre se asigură că semințele unei varietăți de conservare pot fi comercializate numai în următoarele condiții:

(a) au fost produse în regiunea de origine a acestora sau într-o regiune menționată la articolul 13;

(b) comercializarea are loc în regiunea sa de origine.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1) litera (b), un stat membru poate să aprobe regiuni suplimentare pe teritoriul său pentru comercializarea semințelor dintr-o varietate de conservare, cu condiția ca regiunile respective să fie comparabile cu regiunea de origine în ceea ce privește habitatele naturale și seminaturale ale varietății în cauză.

În cazul în care statele membre aprobă astfel de regiuni suplimentare, ele se asigură că volumul de semințe necesare pentru producerea cel puțin a cantității de semințe menționate la articolul 15 este rezervat în scopul conservării varietății în regiunea sa de origine.

Statele membre informează Comisia și celelalte state membre cu privire la aprobarea regiunilor suplimentare respective.

(3) În cazul în care un stat membru aprobă regiuni suplimentare pentru producerea de semințe, în conformitate cu articolul 13, acesta nu face uz de derogarea prevăzută la alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 15

Restricții cantitative

Fiecare stat membru se asigură că, pentru fiecare varietate de conservare, cantitatea de semințe comercializate pe an nu

depășește cantitatea necesară pentru producția de legume pe numărul de hectare stabilit în anexa I pentru speciile respective.

Articolul 16

Aplicarea restricțiilor cantitative

(1) Statele membre se asigură că producătorii notifică acestora, înainte de începutul fiecărui sezon de producție, datele privind suprafața și locația zonei destinate producției de semințe.

(2) În cazul în care, pe baza notificărilor menționate la alineatul (1), cantitățile stabilite de statele membre în conformitate cu articolul 15 sunt susceptibile de a fi depășite, statele membre alocă fiecărui producător în cauză cantitatea pe care ar putea să o comercializeze în respectivul sezon de producție.

Articolul 17

Închiderea ambalajelor

(1) Statele membre se asigură că semințele din varietățile de conservare pot fi comercializate numai în ambalaje închise prevăzute cu un sistem de închidere.

(2) Furnizorul închide ambalajele semințelor în asemenea mod încât să nu poată fi deschise fără ca sistemul de închidere să se deterioreze sau fără să lase urme de manipulare pe eticheta furnizorului sau pe ambalaj.

(3) În vederea asigurării închiderii în conformitate cu alineatul (2), sistemul de închidere cuprinde cel puțin eticheta sau aplicarea unui sigiliu.

Articolul 18

Etichetare

Statele membre se asigură că ambalajele sau recipientele cu semințe din varietăți de conservare poartă o etichetă a furnizorului sau o mențiune tipărită care cuprinde următoarele informații:

(a) textul „reglementări și norme CE”;

(b) numele și adresa persoanei însărcinate cu aplicarea etichetelor sau marca de identificare a acestora;

(c) anul închiderii, exprimat după cum urmează: „închis ...” (anul), sau anul ultimei prelevări de eșantioane în vederea efectuării ultimei analize de germinare, exprimat după cum urmează: „eșantionat ...” (anul);

(d) specia;

(e) denumirea varietății de conservare;

- (f) textul „semințe certificate ale unei varietăți de conservare” sau „semințe standard ale unei varietăți de conservare”;
- (g) regiunea de origine;
- (h) în cazul în care regiunea producătoare de semințe este diferită de regiunea de origine, se indică regiunea producătoare de semințe;
- (i) numărul de referință al lotului, dat de persoana însărcinată cu aplicarea etichetelor;
- (j) greutatea netă sau brută declarată sau numărul declarat de semințe;
- (k) în cazul în care se indică greutatea și faptul că au fost utilizate pesticide granulate, substanțe de drajare sau alți aditivi solizi, tipul tratamentului chimic sau al aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea globerulelor pentru semințele pure și greutatea totală.

Articolul 19

Control oficial *a posteriori*

Statele membre se asigură că sămânța unei varietăți de conservare comercializată în temeiul prezentei directive face obiectul unui control oficial *a posteriori* prin intermediul inspecțiilor aleatorii menite să verifice identitatea și puritatea varietăților de semințe.

Controlul oficial *a posteriori* menționat la primul paragraf se efectuează în conformitate cu metodele internaționale actuale sau, în cazul în care nu există astfel de metode, în conformitate cu orice metode corespunzătoare.

Articolul 20

Monitorizarea

Statele membre se asigură, prin intermediul monitorizării oficiale în timpul producției și comercializării, că semințele sunt conforme cu prezentul capitol, acordând o atenție deosebită varietății, locațiilor producției de semințe și cantităților.

CAPITOLUL III

Soiuri create pentru a fi cultivate în condiții speciale

Secțiunea I

Acceptarea soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale

Articolul 21

Soiuri create pentru a fi cultivate în condiții speciale

- (1) Statele membre pot accepta soiurile create pentru a fi cultivate în condiții speciale care fac obiectul cerințelor menționate la articolele 22 și 23.

- (2) Statele membre pot accepta un soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale ca soi ale cărui semințe pot fi controlate doar în calitate de „semințe standard ale unui soi create pentru a fi cultivat în condiții speciale”. Un astfel de soi este înscris în catalogul comun al soiurilor și speciilor de legume ca „soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale ale cărui semințe trebuie să fie controlate în conformitate cu articolul 26 din Directiva 2009/145/CE a Comisiei”.

Articolul 22

Cerințe fundamentale de fond

- (1) Pentru a fi acceptate ca soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale, astfel cum se menționează la articolul 1 alineatul (1) litera (b), un soi nu trebuie să aibă valoare intrinsecă pentru producția comercială, dar trebuie să fie creat pentru a fi cultivat în condiții speciale.

Un soi este considerat a fi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale dacă a fost destinat cultivării în condiții agrotehnice, climatice sau pedologice specifice.

- (2) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 2003/91/CE, statele membre pot adopta propriile dispoziții privind caracterele distinctive, de stabilitate și de uniformitate ale varietăților create pentru a fi cultivate în condiții speciale.

În asemenea cazuri, statele membre se asigură că se vor aplica, în ceea ce privește caracterele distinctive și de stabilitate, cel puțin caracteristicile menționate în:

- (a) chestionarele tehnice asociate protocoalelor de testare ale Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante (OCSP), în cazul speciilor enumerate în anexa I la Directiva 2003/91/CE, care se aplică speciilor respective; sau
- (b) chestionarele tehnice anexate Orientărilor Uniunii Internaționale pentru Protecția Noilor Soiuri de Plante (UPOV), în cazul speciilor enumerate în anexa II la Directiva 2003/91/CE, care se aplică speciilor respective.

În ceea ce privește evaluarea uniformității, se aplică Directiva 2003/91/CE.

Cu toate acestea, în cazul în care nivelul uniformității este stabilit pe baza varietăților atipice, se aplică o populație standard de 10 % și o probabilitate de acceptare de cel puțin 90 %.

Articolul 23

Cerințe procedurale

Prin derogare de la articolul 7 alineatul (1) prima teză din Directiva 2002/55/CE, nu este necesară nicio examinare oficială în cazul în care sunt suficiente următoarele informații privind decizia referitoare la acceptarea soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale:

- (a) descrierea soiului destinat cultivării în condiții speciale și denumirea acestuia;
- (b) rezultatele testelor neoficiale;
- (c) cunoștințe dobândite din experiența practică în timpul cultivării, reproducerii și utilizării, astfel cum au fost notificate de către solicitantul statului membru respectiv;
- (d) alte informații, îndeosebi din partea autorităților competente în domeniul resurselor genetice ale plantelor sau din partea organizațiilor recunoscute în acest sens de către statele membre.

Articolul 24

Excludere de la acceptare

Nu se acceptă includerea unui soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale în cataloagele naționale ale soiurilor, în cazul în care:

- (a) acest soi este deja menționat în catalogul comun al soiurilor și speciilor de legume, cu altă denumire decât cea de soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale sau în cazul în care a fost șters din respectivul catalog comun al soiurilor și speciilor de legume în ultimii doi ani sau dacă perioada acordată în conformitate cu articolul 15 alineatul (2) din Directiva 2002/55/CE a expirat cu mai puțin de doi ani înainte; sau
- (b) este protejat de un regim de protecție comunitară a soiurilor vegetale, astfel cum prevede Regulamentul (CE) nr. 2100/94 al Consiliului, sau de un regim de protecție națională a soiurilor vegetale sau în cazul în care se află în curs o cerere în acest sens.

Articolul 25

Denumirea

(1) În ceea ce privește denumirile soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale cunoscute înainte de 25 mai 2000, statele membre pot permite derogări de la Regulamentul (CE) nr. 637/2009, cu excepția cazului în care asemenea derogări ar încălca drepturile anterioare ale unei terțe părți care sunt protejate în conformitate cu articolul 2 din respectivul regulament.

(2) Prin derogare de la articolul 9 alineatul (2) din Directiva 2002/55/CE, statele membre pot accepta mai mult de o denumire pentru un soi, în cazul în care este vorba despre denumiri tradiționale.

Secțiunea II

Comercializarea semințelor soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale

Articolul 26

Verificare

Prin derogare de la articolul 20 din Directiva 2002/55/CE, statele membre pot stabili că semințele soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale pot fi controlate în calitate de „semințe standard ale unui soi destinat cultivării în condiții speciale”, dacă îndeplinesc următoarele cerințe:

- (a) semințele îndeplinesc cerințele privind comercializarea „semințelor standard” prevăzute în Directiva 2002/55/CE, cu excepția cerințelor privind puritatea minimă a soiului;
- (b) semințele prezintă un nivel suficient de puritate a varietății.

Articolul 27

Testarea semințelor

(1) Statele membre se asigură că testele sunt efectuate pentru a verifica faptul că semințele varietăților create pentru a fi cultivate în condiții speciale îndeplinesc cerințele de certificare stabilite la articolul 26.

(2) Testele menționate la alineatul (1) se efectuează în conformitate cu metodele internaționale actuale sau, în cazul în care nu există astfel de metode, în conformitate cu orice metode corespunzătoare.

Articolul 28

Restricții cantitative

Statele membre se asigură că semințele soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale sunt comercializate în ambalaje mici care nu depășesc greutatea netă maximă stabilită în anexa II pentru diferitele specii.

Articolul 29

Închiderea ambalajelor

(1) Statele membre se asigură că semințele din varietăți create pentru a fi cultivate în condiții speciale pot fi comercializate numai în ambalaje închise prevăzute cu un sistem de închidere.

(2) Furnizorul închide ambalajele semințelor în asemenea mod încât să nu poată fi deschise fără ca sistemul de închidere să se deterioreze sau fără să lase urme de manipulare pe eticheta furnizorului sau pe ambalaj.

(3) În vederea asigurării închiderii în conformitate cu alineatul (2), sistemul de închidere cuprinde cel puțin eticheta sau aplicarea unui sigiliu.

Articolul 30**Etichetare**

Statele membre se asigură că ambalajele pachetelor de semințe ale soiurilor create pentru a fi cultivate în condiții speciale poartă eticheta furnizorului sau o mențiune tipărită sau ștampilată cuprinzând următoarele informații:

- (a) textul „reglementări și norme CE”;
- (b) numele și adresa persoanei însărcinate cu aplicarea etichetelor sau marca de identificare a acesteia;
- (c) anul închiderii, exprimat după cum urmează: „închid ...” (anul), sau anul ultimei prelevări de eșantioane în vederea efectuării ultimei analize de germinație, exprimat după cum urmează: „eșantionat ...” (anul);
- (d) specia;
- (e) denumirea varietății;
- (f) textul „soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale”;
- (g) numărul de referință al lotului, dat de persoana însărcinată cu aplicarea etichetelor;
- (h) greutatea netă sau brută declarată sau numărul declarat de semințe;
- (i) în cazul în care se indică greutatea și faptul că au fost utilizate pesticide granulate, substanțe de drajare sau alți aditivi solizi, tipul tratamentului chimic sau al aditivului, precum și raportul aproximativ dintre greutatea globulelor pentru semințele pure și greutatea totală.

Articolul 31**Control oficial *a posteriori***

Statele membre se asigură că sămânța unui soi destinat cultivării în condiții speciale face obiectul unui control oficial *a posteriori* prin intermediul inspecțiilor aleatorii menite să verifice identitatea și puritatea varietăților.

Controlul oficial *a posteriori* menționat la primul paragraf se efectuează în conformitate cu metodele internaționale actuale sau, în cazul în care nu există astfel de metode, în conformitate cu orice metode corespunzătoare.

Articolul 32**Monitorizarea**

Statele membre se asigură, prin intermediul monitorizării oficiale în timpul producției și comercializării, că semințele

sunt conforme cu prezentul capitol, acordând o atenție deosebită varietății și cantităților.

CAPITOLUL IV**Dispoziții generale și finale****Articolul 33****Raportare**

Statele membre se asigură că furnizorii care acționează pe teritoriul lor raportează pentru fiecare sezon de producție cantitatea de semințe a fiecărei varietăți de conservare și a fiecărui soi destinat cultivării în condiții speciale introduse pe piață.

Statele membre raportează, la cerere, Comisiei și celorlalte state membre cantitatea de semințe din fiecare varietate de conservare și din fiecare soi creat pentru a fi cultivat în condiții speciale introdus pe piață pe teritoriul acestora.

Articolul 34**Notificare către organizațiile recunoscute în domeniul resurselor genetice ale plantelor**

Statele membre notifică Comisiei numele organizațiilor recunoscute, menționate la articolul 5 litera (d), articolul 8 alineatul (1), articolul 13 alineatul (1) și articolul 23 litera (d).

Articolul 35**Evaluare**

Până la 31 decembrie 2013, Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 36**Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2010. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele dispozițiilor, precum și un tabel de corespondență între aceste dispoziții și prezenta directivă.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 37***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 38***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 26 noiembrie 2009.

Pentru Comisie
Androulla VASSILIOU
Membru al Comisiei

ANEXA I

Restricții cantitative privind comercializarea semințelor varietăților de conservare, astfel cum sunt menționate la articolul 15

Denumirea botanică	Numărul maxim de hectare pe stat membru pentru producția de legume pe varietăți de conservare
<i>Allium cepa</i> L. – grupul <i>Cepa</i> <i>Brassica oleracea</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim)	40
<i>Allium cepa</i> L. – grupul <i>Aggregatum</i> <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Solanum melongena</i> L. <i>Spinacia oleracea</i> L.	20
<i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Rheum rhabarbarum</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr. <i>Zea mays</i> L. (partim)	10

ANEXA II

Greutatea netă maximă pe ambalaj, astfel cum se menționează la articolul 28

Denumirea botanică	Greutatea netă maximă pe ambalaj exprimată în grame
<i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim) <i>Spinacia oleracea</i> L. <i>Zea mays</i> L. (partim)	250
<i>Allium cepa</i> L. [grupul <i>Cepa</i> , grupul <i>Aggregatum</i>] <i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	25
<i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Brassica oleracea</i> L. [toate] <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Rheum rhabarbarum</i> L. <i>Solanum melongena</i> L.	5